

Pátek po Popeleční středě

📖 Iz 58,1-9a; Mt 9,14-15

Iz 58,1-9a

Toto řekl Pán, Bůh: „Volej plným hrdlem, nepřestávej, jak polnice povznes svůj hlas! Vyčti mému lidu jeho nepravost, Jakobovu domu jeho hříchy! Neboť den co den mě hledají a usilují poznat mé cesty jako lid, který jedná spravedlivě a neopouští zákon svého Boha. Žádají ode mě spravedlivé soudy a touží po blízkosti Boha. `Proč se postíme, když to nevidíš, proč se trápíme, když na to nedbáš?` Hle, v postní dny vyřizujete své záležitosti a trýzníte všechny své dělníky! Hle, k sváru a hádce se postíte a bijete zločinnou pěstí. **Přestaňte se takhle postit, a váš hlas bude slyšet až do výšin.** Je tohle půst, jaký se mně líbí, den, v němž se člověk umrtvuje? Sklonit hlavu jako rákos, ustlat si na žinici a prachu? Tohle nazveš postem, dnem milým Hospodinu? **Či není půst, jaký si přeji, (spíš) toto: rozvázat nespravedlivá pouta, uvolnit uzly jha, utiskované propustit na svobodu, zlomit každé jařmo? Lámat svůj chléb hladovému, popřát pohostinství bloudícím ubožákům; když vidíš nahého, obléci ho, neodmítat pomoc svému bližnímu? Tehdy vyrazí tvé světlo jak zora, tvá jizva se brzy zacelí. Před tebou půjde tvá spravedlnost a za tebou Boží sláva. Tehdy budeš volat, a Hospodin odpoví, křičet o pomoc, a on řekne: `Zde jsem!`“**

Mt 9,14-15

K Ježíšovi přišli Janovi učedníci a ptali se: „Proč se my a farizeové postíme – ale tvoji učedníci se nepostí?“ Ježíš jim odpověděl: „Mohou hosté na svatbě truchlit, **dokud je ženich s nimi?** Přejdou však dny, kdy jim ženicha vezmou, a potom se budou postit.“

➔ **K Božímu slovu** (z publikace od paulínek Evangelium na každý den 2016)

Jan hlásá obrácení a ohlašuje toho, který přijde „potom“. Jeho učedníci se postí: pro ně je život očekávání budoucnosti. Také farizeové, kteří jsou věrní tradici, se postí: pro ně život spočívá v uchovávání minulosti. Pro nábožné osoby je přítomnost vždycky půst: život je v budoucnu nebo v minulosti, touha po tom, co bude, nebo nostalgie z toho, co už bylo! Bůh není někdo, kdo bude nebo byl: on je. Proto se Ježíšovi učedníci nepostí: **žijí v radosti ze setkání s ním.**

† **Z Buly papeže Františka k Svatému roku milosrdenství** (z čl. 17)

V čase modlitby, půstu a dobročinnosti lze **rozjímat konkrétněji** o těchto slovech proroka Izaiáše: „**Není půstem, který chci, spíše toto:** rozvaž nespravedlivá pouta, uvolni uzly jha, utiskované propuť na svobodu, zlom každé jařmo! Lámej svůj chléb hladovému, popřej pohostinství bloudícím ubožákům; když vidíš nahého, obleč ho, neodmítej pomoc svému bližnímu. **TEHDY** vyrazí tvé světlo jako zora, tvá jizva se brzy zacelí. Před tebou půjde tvá spravedlnost a za tebou Boží sláva. **TEHDY** budeš volat, a Hospodin ti odpoví, křičet o pomoc, a on řekne: ‚Zde jsem!‘ Přestaneš-li utlačovat, ukazovat prstem, křivě mluvit, nasytíš-li svým chlebem hladového, ukojíš-li lačného, **TEHDY** v temnotě vzejde tvé světlo, tvůj soumrak se stane poledním jasem. Hospodin tě stále povede, v nedostatku ukojí tvou touhu, posílí tvé údy. Budeš jako zavlažovaná zahrada, jako živé zřídlo, jehož voda nevysychá“ (Iz 58,6-11).

